

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ЗАТВЕРДЖЕНО
Засіданням Вченої ради
Інституту журналістики
Протокол №8 від 11 лютого 2019 р.

ПРОГРАМА
додакового вступного іспиту зі спеціальності 061 Журналістика
освітньо-наукової програми підготовки
докторів філософії (ад'юнктів)

Київ – 2019

Додаткове фахове вступне випробування проводиться для осіб, що беруть участь у конкурсі для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра (магістра, ОКР спеціаліста), здобутого за іншою спеціальністю. Додаткове фахове вступне випробування має кваліфікаційний характер та оцінюється за двобальною шкалою – «склав/ не склав». У випадку, якщо абітурієнт не склав додаткового фахового вступного випробування, він втрачає право брати участь у конкурсному відборі на спеціальність 061 Журналістика.

Додаткове фахове вступне випробування передуватиме іспиту з іноземної мови та іспиту з фаху.

Додаткове фахове вступне випробування проводиться у формі тесту. Тест складається з 20 питань з варіантами відповідей. В одному питанні передбачено лише одну правильну відповідь. Час, відведений на розв'язання тесту, не може перевищувати 90 хвилин.

Вступник отримує оцінку «**склав**», якщо набирає не менше 60 балів (12 і більше правильних відповідей в тесті).

Вступник, який набирає менше 60 балів (менше 12 правильних відповідей в тесті) за додаткове фахове вступне випробування вибуває з конкурсного відбору на спеціальність 061 Журналістика.

Всі вступні випробування проводяться у письмовій формі або мають обов'язкову письмову складову. Письмові роботи вступників шифруються. В письмовій роботі дозволяється зазначити прізвище, ім'я та по батькові вступника лише в спеціально зазначеному місці титульного аркуша. Будь-які особливі позначки в тестовій роботі (малюнки, знаки, слова, фрази, ПБ автора) заборонені.

Під час вступних випробувань абітурієнтам ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ використовувати будь-які електронні засоби (диктофон, смартфон, медіаплеєр, планшет, смартвоч, ноутбук та ін.).

Перелік питань, які виносяться на додаткове фахове вступне випробування для вступу на спеціальність 061-Журналістика освітнього ступеню Магістр

1. У яких творах не можливо відтворити дискурс:
2. Слова автора в надрукованому чи написаному вигляді це:
3. У якому з наведених рядку всі речення є односкладними?
4. Яка умова не є обов'язковою для однорідних членів речення:
5. Ефективність комунікації вимірюється:
6. Інформаційний простір держави – це:
7. Масова комунікація за своєю природою є:
8. Які чинники лягли в основу жанроутворення?
9. На які запитання відповідають інформаційні жанри?
10. До інформаційних жанрів фотожурналістики належить:
11. Яка стаття закону Про телебачення та радіомовлення забороняє попереднє втручання у зміст телерадіопрограм?
12. Яка стаття закону Про інформаційні агентства забороняє зобов'язувати агентство поширювати відхилену ним інформацію?
13. Журналістика як професія – це
14. Велика кількість різноманітної інформації в інформаційному просторі
15. Втручання в особисте життя є виправданим
16. Ключовим методом інформаційної екології є:
17. Авторська колонка є жанровим різновидом:
18. Фонові знання – це
19. Категорія образності найменше виявляється у стилі
20. Яку помилку містить конструкція «Четверта спеціалізована виставка нафтогазової промисловості, що пройшла в Києві 23–26 жовтня, схоже, відзначилася кількома нюансами, які мають найменший стосунок до специфіки цієї галузі. По-перше, бездоганною роботою «секьюриті» (наче йшлося про виставку суперсучасних технологій так званого подвійного призначення)»?
21. Яка з названих характеристик не входить до критеріїв інформаційного комфорту як найменш важлива?
22. Масова комунікація є
23. Чи повинен журналіст узгоджувати текст інтерв'ю з інтерв'ююваним?
24. Який із наведених жанрів телебачення і радіомовлення належать до інформаційних?
25. Які основні кольори телебачення?

26. У який термін редакція повинна спростувати інформацію, реагуючи на вимогу фізичної чи юридичної особи?
27. Домінуюча функція журналістики
28. Для висвітлення інформації про хвору дитину журналістові необхідно
29. До сатиричних публіцистичних жанрів не належить
30. Задум автора, що втілюється в мовну матерію твору називається
31. У якому реченні «що» є сполучним словом?
32. Особливістю сучасної української літературної мови є обмежене вживання
33. Інформаційна безпека не включає такого компонента
34. Масифікація людини відбувається за умови
35. Якого різновиду статті не існує?
36. Чи має стаття часові і просторові межі?
37. Де була ратифікована Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод?
38. Медіа в демократичній структурі суспільства є
39. Обов'язковою умовою висвітлення терористичних актів є
40. У якому жанрі відсутня усталена композиційна структура?
41. До методів протидії інформаційним атакам не належать
42. Що є предметом дослідження в огляді?
43. Що оцінює рецензія?
44. Що означає термін «подкаст»?
45. «Правило третин» ділить зображення на
46. Частина фону, яка при певних умовах сприймається як самостійна фігура, – це
47. Максимальне покарання, відповідно до Кримінального кодексу України, за умисне перешкоджання законній професійній діяльності журналіста.
48. Передумовами вільної діяльності журналіста є
49. Одним із пунктів службових етичних обов'язків є
50. До ознак якісної преси не належить
51. Засновником жанру есе вважається
52. Перебіг дії у творі це
53. Дружній шарж покликаний у жартівливій гумористичній формі показати героїв
54. Які в сучасному українському журналістичнознавстві виділяють різновиди нарису?
55. Що означає термін «інформаційний привід»?

- 56.Протягом якого терміну Розпорядник інформації (відповідно до закону Про порядок доступу до публічної інформації) повинен дати відповідь на запит?
- 57.Основними характеристиками журналістської інформації є:
- 58.Основоположними принципами професійної журналістської діяльності є
- 59.Об'єктом екології ноосфери є
- 60.До художньо-публіцистичних жанрів не належить

Список літератури для підготовки

1. Владимиров В. М. Журналістика, особа, суспільство: проблема розуміння / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка.— К., 2003.— 282 с.
2. Григораш Д. С. Журналістика у термінах і виразах. – Львів: Вища школа, 1974. – 295 с.
3. Дмитрук В. Нарис з історії української журналістики ХІХ ст. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1969. – 145 с.
4. Животко А. П. Історія української преси: Навч. посіб. для студ. ф-тів журналістики вищих закл. освіти / М. Тимошик (упоряд.). – К.: Наша культура і наука, 1999. – 368 с.
5. Журналістикознавчі публікації у серіальних виданнях Київського університету імені Тараса Шевченка 1958-1998: Бібліографічний покажчик / Київський університет імені Тараса Шевченка, Інститут журналістики; Укладач Б. І. Черняков. – К., 1999. – 32 с.
6. Журналістська педагогіка в контексті Болонського процесу/ Упоряд.: А. І. Мамалига, Ю. П. Єлісовенко; За заг. ред. В. В. Різуна; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка.— К., 2007.— 608.
7. Здоровега В. Вступ до журналістики.—Львів, 1994.
8. Здоровега В. Й. Вступ до журналістики. Конспект лекцій. – Львів, 1975. – 111 с.
9. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості.— Львів: ПАІС, 2004.— 268 с.
10. Здоровега В.Й. Пошуки істини, утвердження переконань. Деякі гносеологічні та психологічні проблеми публіцистики. – К.: Вища школа, 1975. – 175 с.
11. Зернецька О. В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини.— К.: Освіта, 1999.— 351 с.
12. Іванов В., Сердюк В. Журналістська етика.— К.: Вища школа, 2006.— 232 с.
13. Іванов В.Ф. Контент-аналіз: Методологія і методика дослідження: Навчальний посібник. — К.: ІСДО, 1994.
14. Іванов В.Ф. Соціологія журналістики: Навч. посібник. -К.: РВЦт «Київський університет», 1998.
15. Історія партійно-радянської преси України: Підручник / За заг. ред. А. З. Москаленка. – К.: Вища школа, 1989. – 359 с.

16. Історія української дожовтневої журналістики: Навч. посібник для студентів вузів із спец. «Журналістика» / О.І. Дей, І.Л. Моторнюк, М.Ф. Нечиталюк та ін. – Львів: Вища школа, вид-во при ЛДУ, 1983. – 512 с.
17. Качкан В. А. Традиції і новаторство радянської публіцистики. – К.: Вища школа, 1984. – 210 с.
18. Качкан В. А., Лизанчук В. В. Особливості підготовки матеріалів для радіо і телебачення: Навчальний посібник. – Львів, 1987. – 66 с.
19. Курганський І.П. Майстерність Франка-публіциста. – Львів: Вища школа, 1974. -148 с.
20. Ла Рош, фон Вальтер. Вступ до практичної журналістики.— К.: АУП, 2005.— 229 с.
21. Лизанчук В. В. Основи радіожурналістики.— К.: Знання, 2006.— 341 с.
22. Мащенко І. Г. Хроніка українського радіо і телебачення в контексті світового аудіовізуального процесу.— К.: Україна, 2005.— 384 с.
23. Миронченко В. Я. Інформаційне радіомовлення: Управління, організація, планування: Навчальний посібник для студ. фак. жур-ки ун-тів. – К.: Вища школа, 1989. – 128 с.
24. Михайлин І. Л. Історія української журналістики ХІХ століття: Підручник.— К.: Центр навчальної літератури, 2003.— 720 с.
25. Михайлин І. Л. Основи журналістики: Підручник. Вид. 3-є доп. і поліпш. – К.: ЦУЛ, 2002. – 284 с.
26. Москаленко А.З. Теорія журналістики: Підручник. -К.: Експрес-об'ява, 1998.
27. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння.— Львів: ПАІС, 2004.— 312 с.
28. Потятиник Б., Лозинський М. Патогенний текст.— Львів: Місіонер, 1996.— 296 с.
29. Прилюк Д. М. Спостереження і дослідження фактів журналістом. – К., 1974. – 104 с.
30. Прилюк Д. М. Теорія і практика журналістської творчості. Проблеми майстерності. – К., 1983. – 280 с.
31. Різун В. В. Основи журналістики у відповідях та заувагах / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка.— К., 2004.— 80 с.
32. Різун В. В. Проблеми і перспективи розвитку журналістської освіти в Україні початку ХХІ століття / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка.— К., 2004.— 19 с.
33. Різун В. В., Скотникова Т. В. Методи наукових досліджень у журналістикознавстві.— К.: ВПЦ «Київський університет», 2005.— 104 с.

34. Різун В. В., Трачук Т. А. Нарис з історії та теорії українського журналістикознавства: Монографія / Київ. нац. ун-т імені Тараса Шевченка.— К., 2005.— 232 с.
35. Різун В. На передовій журналістської освіти в Україні / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка.— К., 2003.— 24 с.
36. Різун В. В. Літературне редагування.—К.: Либідь, 1996.— 240 с.
37. Романюк М. Українське пресознавство на порозі ХХІ століття. – Львів, 2000. – 110 с.
38. Соколов А. В. Общая теория социальной коммуникации / А. В. Соколов. — СПб. : Изд-во Михайлова, 2002. — 459 с.
39. Соціальні комунікації: хрестоматія / уклад. В.О. Ільганаєва. — Х. : ХДАК. — 178 с.
40. Теорія і практика радянської журналістики (Основи майстерності. Проблеми жанрів): Навчальний посібник для студ. фак. журналістики ун-тів / Авт. кол.: В.Й. Здоровега та ін.; Під ред. В.Й. Здоровеги. – Львів: Вид-во при Львів. ун-ті, 1989. – 328 с.
41. Українське журналістикознавство. Дисертаційні дослідження, 1982-2000 рр.: Бібліографічний покажчик / Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут журналістики; Укладач Б.І. Черняков. – К., 2000. – 63 с.
42. Українське телебачення: вчора, сьогодні, завтра / За загальною ред. І. С. Чижа.— К.: «Дирекція ФВД», 2006.— 648 с.
43. Феллер М. Д. Эффективность сообщения и литературный аспект редактирования. – Львов, 1978. – 200 с.
44. Цьох Й. П. Виникнення радянської преси на Україні. – Львів, 1974. – 28 с.
45. Цьох Й. П. Преса Української РСР періоду Великої Вітчизняної війни. Навчальний посібник. – Львів, 1984. – 79 с.
46. Шестопал М. Сучасна американська преса. – К.: Вид-во Київського ун-ту, 1959. – 327 с.